

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Elizabet Khaust

Název práce: «Imitacionism» jako nová forma umění v prostoru sociálních médií

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Michal Šimůnek, KF FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	D
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	E
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	E
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....	D
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	D
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....	D
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	D
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	E
Celkové hodnocení diplomové práce.....	E

Slovní hodnocení diplomové práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Elizabet Khaust si ve své bakalářské práci vytkla za cíl zmapovat vliv internetu a sociálních sítí na oblast umění. Struktura práce je na první pohled smysluplná. Autorka se nejdříve pokouší vymezit chápání pojmu „sociální síť“, byť tak činí s poněkud vágním exkurzem do sociologické literatury. Dále se pokouší předložit jakousi obecnou úvahu o internetovém umění. Poté předkládá samostatné pasáže věnované mem-artu a performativnímu umění na sociálních sítích, v jehož případě se pokouší o vymezení jeho definičních znaků a rovněž se snaží zavést nový termín „imitacionismus“.

Zvolené téma je zajisté s ohledem na studijní obor studentky relevantní. Poněkud zarážející však je, že v kontextu internetového umění vůbec nediskutuje roli fotografie či jiných typů technických obrazů (práce je předkládána k obhajobě na Katedře fotografie) – například občasně poznámky o distinkci analogových a digitálních technologií k úvahám o transformaci pojetí a používání technických obrazů přímo vybízejí.

Jednotlivé části práce jsou vágní, argumentace je chaotická, eklektická, práce je celkově zpracována velmi nedbale. Místy se objevují fakticky nesprávná tvrzení, byť často se zřejmě jedná spíše o formulační nešikovnost než o faktickou neznalost, jak je tomu zřejmě v případě tvrzení, že „hranice mezi soukromím a veřejností, běžnou skutečností a virtuální realitou se stále rozšiřují.“ (s. 1)

Text trpí velmi omezenou prací s literaturou zejména odborného charakteru, což je zřejmě i příčina velmi slabé teoretické ukotvenosti práce a převážně vágních pokusů o interpretaci popisovaných příkladů internetového umění. Jen namátkově vybírám vágní formulace: „Z tohoto důvodu internet již není pouze informačním depozitářem, v současnosti je to prostor určený k sebe prezentaci a komunikaci.“ (s. 6); „Svět se neustále mění, ale umělci si pořád osvojují skutečnost, v níž jsou nuceni bydlet.“ (s. 11); „Se vznikem takových projektu jako je “the Portal” [...] lze s jistotou říct - internet už je zde.“ (s. 21); „Po zkoumání interakce umění a virtuálního světa se vyjasnilo, že vliv nových technologií na umění je nesporný.“ (s. 30)

Místy se autorka poněkud zmateně a nepoučeně pouští do úvah o distinkci reálného a virtuálního, řada „nakousnutých“ témat zůstává nedokončena: „Díky jazyku digitální kultury se digitální umění okamžitě postavilo proti veškerému tradičnímu umění, které se vůči digitálnímu umění nazývá analogovým.“ (s. 9) Teoretická vágnost je pak patrná zejména ve chvíli, kdy se autorka snaží zavést nový pojem (což je samo o sobě sympatické) „imitacionismus“, kterým chce označovat „performance pracující s virtuálními identitami“ (s. 27). Při zavádění nového pojmu je nutno důkladně pracovat s historickým a konceptuálním kontextem podobných imitačních/mimetických praktik, které ostatně byly vždy jedním z ústředních uměleckých postupů. Stejně tak bych na tomto místě očekával snahu o rozlišení toho, kdy je hra s virtuální identitou uměním a kdy je např. formou sociální deviace.

I přes výše uvedené výhrady autorka podle mého soudu ukázala, že je schopná zvolit si relevantní téma, pracovat s literaturou a sestavit text, který v některých částech nese znaky odborného stylu. Předložená práce je značně nekvalitní, přesto je podle mého soudu stále ještě přijatelná.

Otázky k obhajobě:

V práci chybí úvahy o roli fotografie v oblasti performativního umění, respektive v ní chybí reflexe proměn chápání a užívání fotografie v důsledku příchodu digitálních, online a síťových technologií. Mohla byste uvést a krátce diskutovat některé soudobé „digitální“ tendence, které proměňují chápání a používání fotografie (můžete se zaměřit na libovolnou oblast užití fotografie)?

Datum: 11. května 2018.

Podpis: